

Opinia nr 137/2020

z dnia 21 października 2020 r.

Agencji Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji

w sprawie zasadności finansowania ze środków publicznych leku Xgeva (denosumab) we wskazaniu: leczenie raka gruczołu krokowego (ICD-10: C61) – rozsiew do układu kostnego, w ramach ratunkowego dostępu do technologii lekowej

Agencja Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji, biorąc pod uwagę kryteria, o których mowa w art. 12 pkt 3-6 oraz pkt 8-10 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2020 poz. 357) **opiniuje pozytywnie** zasadność finansowania ze środków publicznych leku Xgeva (denosumab) roztwór do wstrzykiwań, fiolka á 120 mg/1,7 ml we wskazaniu: leczenie raka gruczołu krokowego (ICD-10: C61) – rozsiew do układu kostnego po niepowodzeniu bisfosfonianów lub z przeciwwskazaniami do nich, w ramach ratunkowego dostępu do technologii lekowej.

Uzasadnienie opinii

Prezes Agencji, biorąc pod uwagę stanowisko Rady Przejrzystości uważa za **zasadne** finansowanie ze środków publicznych leku: Xgeva (denosumab) roztwór do wstrzykiwań, fiolka á 120 mg/1,7 ml we wskazaniu: leczenie raka gruczołu krokowego (ICD-10: C61) – rozsiew do układu kostnego po niepowodzeniu bisfosfonianów lub z przeciwwskazaniami do nich, w ramach ratunkowego dostępu do technologii lekowej.

Odnaleziono 2 przeglądy systematyczne (Seal 2013 oraz Mackiewicz-Wysocka 2012) oceniające dostępne opcje terapeutyczne w leczeniu przerzutowego raka gruczołu krokowego, w tym z rozsiewem do kości. W ww. przeglądach uwzględniono badanie RCT III fazy Fizazi 2011, w którym oceniano denosumab (DEN) w porównaniu z kwasem zoledronowym w populacji pacjentów z przerzutami do kości w przebiegu raka gruczołu krokowego, w większości przypadków opornego na kastrację.

Ponadto w wyniku przeglądu odnaleziono także jedno badanie RCT II fazy Fizazi 2009 oceniające denosumab oraz kwas zoledronowy m.in. w populacji pacjentów z przerzutami do kości w przebiegu raka gruczołu krokowego po niepowodzeniu leczeniem bisfosfonianami, a zatem w populacji zbliżonej do wnioskowanej.

Zgodnie z wynikami przedstawionymi w opracowaniach wtórnych odnotowano istotną statystycznie różnicę na korzyści wnioskowanej technologii w porównaniu z kwasem zoledronowym w punkcie końcowym dotyczącym wystąpienia pierwszego zdarzenia niepożądanego związanego z układem kostnym. Mediana czasu wystąpienia pierwszego zdarzenia niepożądanego związanego z układem kostnym wyniosła 20,7 miesiąca dla grupy leczonych denosumabem (95%CI: 18,8-24,9) vs 17,1 miesiąca dla pacjentów leczonych kwasem zoledronowym (95%CI: 15,0-19,4). Nie wykazano istotnej statystycznie różnicy pomiędzy dwoma ramionami badania w zakresie poprawy OS (przeżycie całkowite, ang. *overall survival*) oraz TTP (czas do progresji, ang. *time to progression*).

Zgodnie z wynikami badania Fizazi 2009 po 13 tygodniach interwencji 22 z 32 (69%) pacjentów w ramieniu denosumabu osiągnęło poziom NTx w moczu mniejszy niż 50 nm/mmol w porównaniu do ramienia bisfosfonianów, gdzie taki wynik osiągnęło 3 z 16 (19%) pacjentów. Ww. wynik wskazuje na tempo syntezy lub resorpcji tkanki kostnej.

Odnosząc się do profilu bezpieczeństwa, wyniki badań wskazują, że zdarzenia niepożądane 3. i 4. stopnia wystąpiły odpowiednio u 70,4% i 70,8% pacjentów leczonych denosumabem i kwasem zoledronowym. Denosumab wiązał się z mniejszym ryzykiem wystąpienia zaburzenia czynności nerek, w porównaniu z kwasem zoledronowym. Hipokalcemia występowała częściej u pacjentów leczonych denosumabem.

Jednocześnie w przypadku ocenianego wniosku wyczerpano wszystkie dostępne i refundowane opcje terapeutyczne zgodnie z wytycznymi klinicznymi, a odnalezione dowody naukowe wskazują na możliwe korzyści z zastosowania ocenianej technologii we wnioskowanej populacji pacjentów. Warto podkreślić, że w przypadku analizowanego wniosku przerwano podawanie kwasu zoledronowego z powodu wzrostu wartości kreatyniny. Zgodnie z ChPL pacjenci leczeni produktem Xgeva nie powinni być równocześnie leczeni bisfosfonianami. Tym samym finansowanie wnioskowanej technologii uznaje się za zasadne pod warunkiem stosowania w populacji pacjentów po niepowodzeniu bisfosfonianów lub z przeciwwskazaniami do nich.

Przedmiot zlecenia

Zlecenie Ministra Zdrowia dotyczy sporządzenia przez Agencję opinii w sprawie zasadności finansowania ze środków publicznych leku: Xgeva (denosumab) roztwór do wstrzykiwań, fiołka á 120 mg/1,7 ml we wskazaniu: leczenie raka gruczołu krokowego (ICD-10: C61) – rozsiew do układu kostnego, w ramach ratunkowego dostępu do technologii lekowej (RDTL), na podstawie art. 47f ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2020 r., poz. 1398).

Problem zdrowotny i istotność stanu klinicznego

Zgodnie z klasyfikacją ICD-10 rak gruczołu krokowego przypisany jest do kodu C61: nowotwór złośliwy gruczołu krokowego. Rak gruczołu krokowego (syn. rak stercza, rak prostaty) jest nowotworem złośliwym wywodzącym się pierwotnie z obwodowej strefy gruczołu krokowego.

Rak gruczołu krokowego oporny na kastrację zwykle rozwija się w trakcie leczenia uogólnionej (z przerzutami) choroby nowotworowej. Rak ten występuje, gdy kastracyjny poziom testosteronu w surowicy wynosi <50 ng/ml (lub 1,7 nmol/l) z progresją choroby potwierdzoną na podstawie: wyników badań laboratoryjnych (trzy następujące po sobie wzrosty stężenia antygenu gruczołu krokowego PSA (ang. *prostate-specific antigen*)) lub badań radiologicznych (pojawienie się dwóch lub

więcej zmian w scyntygrafii kości lub zajęcie tkanek miękkich przez zmianę wg kryteriów oceny odpowiedzi na leczenie przeciwnowotworowe RECIST (ang. *Response Evaluation Criteria In Solid Tumors*). Może rozprzestrzeniać się i dawać przerzuty do różnych narządów; w szczególności do okolicznych węzłów chłonnych lub kości.

Etiologia raka gruczołu krokowego opornego na kastrację nie została dobrze poznana. Najbardziej istotnym czynnikiem ryzyka jest predyspozycja dziedziczna. Częstość postaci dziedzicznej w Polsce nie jest znana, a w krajach Europy Zachodniej szacuje się ją na <10%. Kolejnym czynnikiem ryzyka jest wiek – nowotwór ten najczęściej diagnozowany jest u osób po 65 r.ż.

W Europie Zachodniej i Stanach Zjednoczonych rak gruczołu krokowego jest najczęstszym nowotworem złośliwym u mężczyzn i stanowi 20% wszystkich nowotworów. Natomiast w Polsce, stanowi 13% wszystkich nowotworów złośliwych u mężczyzn. Częstość występowania postaci utajonej (wykrywanej autopsyjnie) jest zbliżona na całym świecie.

W 2015 roku standaryzowany współczynnik zachorowalności w Polsce wynosił 43,8/100 000 (2. miejsce wśród zachorowań na nowotwory złośliwe; 14 211 przypadków), a współczynnik umieralności 13,39/100 000 (4 876 zgonów). Rozpoznawany jest głównie u mężczyzn >50 r.ż.

Przeżycie chorych jest zależne od zaawansowania choroby i zastosowanej formy leczenia. Po leczeniu radykalnym 5 lat przeżywa 70-85% chorych, a odsetek przeżyć 10-letnich wynosi 50-75%. U chorych niekwalifikujących się do leczenia radykalnego progresję choroby stwierdza się w różnym okresie od włączenia terapii hormonalnej, ale zwykle po 18-36 miesiącach. Chorzy z nowotworem zaawansowanym miejscowo, leczeni zachowawczo przeżywają średnio 4,5 roku, chorzy z rozsiewem – 1-3 lat.

Alternatywne technologie medyczne

Oceniany wniosek dotyczy raka gruczołu krokowego (ICD-10: C61) – rozsiew do układu kostnego. Jako wcześniejsze leczenie wskazano: docetaxel (produkt leczniczy Docetaxel), abirateron (produkt leczniczy Zytiga), prednizon (produkt leczniczy Encorton), a także kwas zoledronowy (produkt leczniczy Zomikos).

Zgodnie z odnalezionymi wytycznymi klinicznymi w ocenianym wskazaniu można zastosować denosumab, kwas zoledronowy lub dichlorek radu-223.

W niniejszym wskazaniu finansowane ze środków publicznych są: kwas zoledronowy oraz dichlorek radu-223.

W ocenianym wniosku nie można zastosować terapii kwasem zoledronowym z uwagi na niepowodzenie wcześniejszej terapii bisfosfonianami, manifestowanej poprzez wzrost wartości kreatyniny.

Ponadto nie można zastosować terapii dichlorkiem radu-223 z uwagi na brak spełnienia kryteriów kwalifikacji do programu lekowego. W załączniku do wniosku jako wcześniejsze leczenie wskazano terapię Docetaxel + Encorton, którą zakończono z powodu polineuropatii G3. Natomiast wśród kryteriów uniemożliwiających włączenie do programu leczenia raka gruczołu krokowego dichlorkiem radu-223 należy: „wystąpienie istotnych klinicznie działań niepożądanych spowodowanych chemioterapią, które nie ustępują w ciągu 4 tygodni od przerwania leczenia (z wyjątkiem utrzymującej się neuropatii)”. Wyżej wymienione informacje świadczą o braku możliwości zastosowania w niniejszym przypadku finansowanego ze środków publicznych w ramach programu lekowego produktu leczniczego dichlorek radu-223.

Podsumowując, mając na uwadze powyższe i fakt, iż wniosek dotyczy ratunkowego dostępu do technologii lekowej (założenie, iż u pacjentów z populacji docelowej wykorzystano wszystkie możliwe do zastosowania refundowane technologie medyczne) można stwierdzić, że brak jest

technologii alternatywnej rozumianej jako aktywne leczenie zarejestrowanej we wnioskowanym wskazaniu.

Opis wnioskowanej technologii medycznej

Denosumab jest ludzkim przeciwciałem monoklonalnym (IgG2), skierowanym przeciwko RANKL (ang. *Receptor Activator for Nuclear Factor κ B Ligand*), ligand aktywatora receptora jądrowego czynnika κ B) oraz wiążącym się z dużym powinowactwem i swoistością z RANKL, zapobiegając interakcji RANKL/RANK. Zapobieganie interakcji RANKL/RANK hamuje powstawanie i czynność osteoklastów, zmniejszając w ten sposób resorpcję kości oraz niszczenie kości indukowane przez nowotwór.

Zgodnie z Charakterystyką Produktu Leczniczego (ChPL) Xgeva wskazania rejestracyjne denosumabu stanowią:

- zapobieganie powikłaniom kostnym (złamania patologiczne, konieczność napromieniania kości, ucisk rdzenia kręgowego lub konieczność wykonywania zabiegów operacyjnych kości) u dorosłych z zaawansowanym procesem nowotworowym obejmującym kości.
- leczenie dorosłych i młodzieży z dojrzałym układem kostnym, u których występuje nieoperacyjny guz olbrzymiokomórkowy kości, lub u których zabieg chirurgiczny może spowodować ciężkie okaleczenie.

Oceniane wskazanie zawiera się we wskazaniu rejestracyjnym leku Xgeva.

Ocena skuteczności (klinicznej i praktycznej) oraz bezpieczeństwa stosowania, w tym ocena relacji korzyści zdrowotnych do ryzyka stosowania

W wyniku przeprowadzonego przeglądu systematycznego odnaleziono 2 przeglądy systematyczne:

- Seal 2013 – celem przeglądu było zestawienie najnowszych opcji terapeutycznych w leczeniu przerzutowego raka gruczołu krokowego, także ze rozszewem do kości, z uwzględnieniem ich wpływu na przeżycie pacjentów. Włączono 36 publikacji, w tym 27 badań: 2 badania 1-ramienne (w tym 1 retrospektywne w fazie I/II oraz 1 badanie fazy II) oraz 25 badań 2-ramiennych (5 badań retrospektywnych w tym 3 badania fazy III, 1 badanie fazy I/II, 4 badania fazy II oraz 15 badań fazy III), a także 9 przeglądów (w tym 2 systematyczne).
- Mackiewicz-Wysocka 2012 - celem przeglądu było podsumowanie wyników badań leków modulujących tkankę kostną stosowanych u pacjentów z nowotworem z przerzutami do kości. Brak jest informacji o liczbie badań włączonych do przeglądu.

W ww. przeglądach uwzględniono badanie RCT III fazy Fizazi 2011, w którym oceniano denosumab (DEN) w porównaniu z kwasem zoledronowym w populacji pacjentów z przerzutami do kości w przebiegu raka gruczołu krokowego, w większości przypadków opornego na kastrację. Do badania włączono N=1 904 pacjentów, z których 950 przypisano do ramienia denosumabu i 951 do grupy otrzymującej kwas zoledronowy.

W wyniku przeglądu odnaleziono także jedno badanie randomizowane Fizazi 2009, które nie było włączone do ww. przeglądów systematycznych. W badaniu oceniano denosumab oraz kwas zoledronowy m.in. w populacji pacjentów z przerzutami do kości w przebiegu raka gruczołu krokowego po niepowodzeniu leczeniem bisfosonianami, a zatem w populacji zbitej do wnioskowanej. Z tego względu zdecydowano o włączeniu niniejszego badania RCT do analizy:

- Fizazi 2009 – badanie II fazy z grupą kontrolną, wieloośrodkowe (26 ośrodków w Europie i w Ameryce Północnej) typu open-label, porównujące dwie różne dawki denosumabu z bisfosfonianami u pacjentów z różnymi nowotworami z przerzutami do kości. Okres obserwacji: badanie było prowadzone w okresie: grudzień 2004 r. – styczeń 2008 r. Liczba pacjentów: w grupie DEN: 33, w tym: 16 pacjentów otrzymujących DEN co 12 tyg., 17

pacjentów otrzymujących DEN co 4 tyg.); w grupie bisfosfonianów: 17 pacjentów. Ocena ryzyka błędu systematycznego wg Cochrane Handbook wykazała wysokie ryzyko w domenie wykonanie; niejasne w domenach: detekcja, losowy przydział do grup, utajnienie kodu randomizacji oraz w domenie inny rodzaj błędu; zaś w pozostałych domenach jako niskie.

Skuteczność kliniczna

Opracowania wtórne

Przegląd systematyczny Seal 2013

Wyniki dotyczące skuteczności ocenianej technologii oparto na badaniu Fizazi 2011, w którym porównywano denosumab z kwasem zoledronowym.

Mediana czasu wystąpienia pierwszego zdarzenia niepożądanego związanego z układem kostnym wyniosła 20,7 miesiąca dla grupy leczonych denosumabem (95%CI: 18,8-24,9) vs. 17,1 miesiąca dla pacjentów leczonych kwasem zoledronowym (95%CI: 15,0-19,4). Prawdopodobieństwo wystąpienia pierwszego zdarzenia niepożądanego związanego z układem kostnym było o 18% niższe w grupie leczonej denosumabem vs w grupie leczonej kwasem zoledronowym; iloraz hazardów (ang. *hazard ratio*) wynosił HR=0,82 (95%CI: 0,71–0,95).

Nie wykazano istotnej statystycznie różnicy pomiędzy dwoma ramionami badania w zakresie poprawy OS (przeżycie całkowite, ang. *overall survival*) oraz TTP (czas do progresji, ang. *time to progression*).

Przegląd systematyczny Mackiewicz-Wysocka 2012

Dane dotyczące skuteczności wnioskowanej technologii zostały przedstawione w przeglądzie Mackiewicz-Wysocka 2012, analogicznie jak w przypadku przeglądu systematycznego Seal 2013, na podstawie wyników badania Fizazi 2011.

Badania RCT

Fizazi 2009

Pierwszorzędownym punktem końcowym w badaniu był odsetek pacjentów, którzy uzyskali NTx (n-końcowy usieciowany telopeptyd łańcucha alfa kolagenu typu I, ang. *Collagen Type I Crosslinked N-telopeptide*) w moczu < 50 nm/mmol w 13 tygodniu badania. Ww. wynik wskazuje na tempo syntezy lub resorpcji tkanki kostnej. Informacje służą do oceny skuteczności leczenia oraz monitorowania rozwoju chorób nowotworowych, m.in. z przerzutami do kości.

Po 13 tygodniach interwencji 22 z 32 (69%) pacjentów w ramieniu denosumabu osiągnęło poziom NTx w moczu mniejszy niż 50 nm/mmol w porównaniu do ramienia bisfosfonianów, gdzie taki wynik osiągnęło 3 z 16 (19%) pacjentów.

Drugorzędowym punktem końcowym był odsetek pacjentów, którzy uzyskali NTx w moczu < 50 nm/mmol w 25 tygodniu badania. W 25 tygodniu obserwacji, NTx < 50 nm/mmol uzyskało 69% pacjentów (u 22 z 32 osób) w grupie DEN oraz 31% pacjentów (5 z 16) w grupie stosującej bisfosfoniany.

Mediana czasu do redukcji NTx w moczu poniżej 50 nm/mmol wynosiła 10 dni w ramionach denosumabu ogółem i 88 dni u pacjentów leczonych bisfosfonianami (różnica osiągnęła istotność statystyczną, wskazano wartość parametru p-value, $p < 0,001$). Skutki działania denosumabu utrzymywały się przez cały okres leczenia. U większości pacjentów otrzymujących denosumab NTx w moczu nigdy nie wzrósł powyżej 50 nm/mmol. Szacunkowy 25. percentyl czasu utrzymywania się NTx w moczu poniżej 50 nm/mmol wynosił 160 dni (95% CI: 56–) w grupie denosumabu i 28 dni (95% CI: 21–78) w grupie bisfosfonianów (różnica osiągnęła istotność statystyczną, wskazano wartość parametru p-value, $p = 0,016$).

W badaniu jako punkt końcowy brano pod uwagę także powikłania kostne. W ramieniu DEN mniejszy odsetek pacjentów doświadczył niepożądanych zdarzeń kostnych niż w ramieniu bisfosfonianów (1 z 33 [3%] vs. 3 z 16 [19%]). W badaniu nie odnotowano przypadków hiperkalcemii.

27 z 33 (82%) pacjentów w grupie denosumabu oraz 10 z 17 (59%) w grupie bifosfonianów uczestniczyło w 25-tygodniowej interwencji. Najczęstszym powodem przerwania leczenia była śmierć w wyniku choroby podstawowej lub progresja choroby.

Skuteczność praktyczna

Nie zidentyfikowano badań w zakresie oceny skuteczności praktycznej wnioskowanej technologii.

Bezpieczeństwo

Opracowania wtórne

Przegląd systematyczny Seal 2013

W przeglądzie zdarzenia niepożądane raportowane w ramieniu DEN oceniano na podstawie badania Fizazi 2011.

Wśród zdarzeń niepożądanych wszystkich stopni (częstość $\geq 20\%$) zaobserwowano: niedokrwistość (36%), ból pleców (32%), nudności (29%), zmniejszenie apetytu (28%), zmęczenie (27%), zaparcia (25%), bóle kości (25%), osłabienie (25%), bóle stawów (21%), bóle kończyn (21%), obrzęk obwodowy (20%).

Odnotowane zdarzenia niepożądane stopnia ≥ 3 (częstość $\geq 2\%$) to: hipokalcemia (5%).

Przegląd systematyczny Seal 2013

Bezpieczeństwo stosowania denosumabu oceniano wspólnie dla wszystkich włączonych do przeglądu badań, nie tylko dotyczących raka gruczołu krokowego, ale także innych postaci raka z rozsiewem do kośćca.

Zdarzenia niepożądane (AE) wszystkich stopni wystąpiły u 96,2% pacjentów leczonych DEN i u 96,8% pacjentów leczonych kwasem zoledronowym.

Zdarzenia niepożądane 3. i 4. stopnia wystąpiły odpowiednio u 70,4% pacjentów leczonych DEN i u 70,8% pacjentów leczonych kwasem zoledronowym.

Najczęstsze zdarzenia niepożądane wśród pacjentów leczonych denosumabem były podobne do tych związanych z bisfosfonianami – nudności, niedokrwistość, zmęczenie, ból pleców, zmniejszony apetyt.

Pod względem toksycznego wpływu na nerki, stosowanie denosumabu wiąże się z mniejszym ryzykiem zaburzenia czynności nerek w porównaniu z kwasem zoledronowym.

W przeglądzie wykazano, że żaden z pacjentów leczonych denosumabem nie wymagał zmniejszenia dawki leku, podczas gdy prawie 10% pacjentów przydzielonych do grupy otrzymującej kwas zoledronowy wymagało wstrzymania co najmniej jednej dawki ze względu na wzrost stężenia kreatyniny w surowicy.

Hipokalcemia występowała z większą częstością wśród pacjentów leczonych denosumabem (9,6% vs 5%) w porównaniu z pacjentami leczonymi kwasem zoledronowym.

Badanie Fizazi 2009

Zgodnie z wynikami badania częstość występowania i typy zdarzeń niepożądanych były podobne w trzech grupach.

Wśród pacjentów z rakiem gruczołu krokowego zdarzenia niepożądane zgłoszono u 31 z 33 pacjentów (94%) w grupie DEN ogółem i 16 z 16 pacjentów (100%) w grupie leczonych bisfosfonianami. Zdarzenia niepożądane uznane za potencjalnie związane z leczeniem wystąpiły u 9 z 33 pacjentów (27%)

otrzymujących denosumab i u 2 z 16 pacjentów (12%) otrzymujących dożylnie bisfosfoniany. Jedynie w grupie denosumabu 1 z raportowanych zdarzeń niepożądanych stopnia 3. lub wyższego uznano za prawdopodobnie związane z leczeniem (była to bezobjawowa, odwracalna hipofosfatemia 4. stopnia).

Do najczęstszych zdarzeń niepożądanych zgłaszanych u pacjentów z rakiem gruczołu krokowego należały: ból kości (denosumab n=14, 42%, BP n=8, 50%), niedokrwistość (denosumab n=12, 36%, BP n=8, 50%), przewlekłe zmęczenie (denosumab n=12, 36%, BP n=5, 31%) oraz nudności (denosumab n=11, 33%, BP n=3, 19%).

Dodatkowe informacje dotyczące bezpieczeństwa

Według ChPL Xgeva o bardzo często ($\geq 1/10$) występujących działań niepożądanych należą: ból mięśniowo-szkieletowy (raportowany najczęściej), hipokalcemia, duszność.

Ponadto do działań niepożądanych występujących często ($\geq 1/100$ do $< 1/10$) należą: martwica kości szczęki, hipofosfatemia, ekstrakcja zęba, nadmierna potliwość.

W ChPL Xgeva zwrócono także uwagę na szczególne populacje pacjentów, tj. na pacjentów z ciężkimi zaburzeniami czynności nerek (klirens kreatyniny < 30 ml/min) lub pacjentów dializowanych, u których występowało większe ryzyko wystąpienia hipokalcemii oraz zwiększenia stężenia hormonu przytarczyc. W związku z powyższym u pacjentów tych istotna jest kontrola stężenia wapnia i zapewnienie odpowiedniej podaży wapnia i witaminy D.

Warto podkreślić, że w przypadku analizowanego wniosku przerwano podawanie kwasu zoledronowego z powodu wzrostu wartości kreatyniny. Zgodnie z ChPL pacjenci leczeni produktem Xgeva nie powinni być równocześnie leczeni bisfosfonianami.

Relacja korzyści zdrowotnych do ryzyka stosowania

Wskazanie, którego dotyczy wniosek, zawiera się we wskazaniu rejestracyjnym produktu leczniczego Xgeva (w zapobieganiu powikłaniom kostnym u osób dorosłych z zaawansowanym procesem nowotworowym obejmującym kości).

Relacja korzyści zdrowotnych do ryzyka stosowania została oceniona przez European Medicines Agency (EMA) na etapie rejestracji. Zatem, w związku z faktem, że lek zarejestrowano w rozważanym wskazaniu, można wnioskować, że relacja ta jest pozytywna.

Ograniczenia analizy

Najważniejsze ograniczenia wpływające na wiarygodność wnioskowania związane są z następującymi aspektami:

- W odnalezionych przeglądach systematycznych nie odnaleziono badań odnoszących się bezpośrednio do przedmiotowej populacji (pacjenci z rakiem gruczołu krokowego z przerzutami do kości po niepowodzeniu leczenia bisfosfonianami);
- Przeglądy systematyczne włączone do niniejszego opracowania oceniono z wykorzystaniem skali AMSTAR II jako przeglądy krytycznie niskiej jakości;
- W badaniu Fizazi 2009 nie opisano metody utajnienia kodu randomizacji oraz szczegółowej metody przydziału do grup, w związku z czym, ryzyko selekcji w obu zakresach zostało ocenione jako niejasne. Niejasne ryzyko związane było również z błędem detekcji – nie wskazano, czy ocena wyników dokonana została z zachowaniem zaślepienia. Wysokie ryzyko wystąpienia błędu wykonania związane było z faktem, że badanie Fizazi 2009 zaprojektowano jako open-label;
- W odnalezionych publikacjach nie oceniano jakości życia pacjentów;

- Nie odnaleziono badań obserwacyjnych umożliwiających praktyczną ocenę skuteczności i bezpieczeństwa denosumabu w populacji docelowej.

Efektywność technologii alternatywnych

Mając na uwadze odnalezione wytyczne kliniczne oraz przedstawioną historię leczenia w ocenianym wskazaniu brak jest możliwości zidentyfikowania aktywnej technologii alternatywnej. W związku z powyższym nie przeprowadzono analizy efektywności technologii alternatywnych.

Ocena konkurencyjności cenowej

Z uwagi na brak alternatywnych opcji terapeutycznych w ramach oceny konkurencyjności cenowej przedstawiono jedynie koszty stosowania wnioskowanego leku.

Koszt stosowania oszacowano na podstawie otrzymanego zlecenia Ministra Zdrowia oraz w oparciu o obwieszczenie Ministra Zdrowia. Lek Xgeva jest aktualnie refundowany w programie lekowym C.75: „guz olbrzymiokomórkowy kości, w przypadku: dorosłych i młodzieży z dojrzałym układem kostnym, u których występuje guz nieoperacyjny lub u których zabieg chirurgiczny może spowodować ciężkie okaleczenie (ICD-10: D48)”.

Biorąc pod uwagę dawkowanie i planowany okres terapii odpowiadający wnioskowi (3 miesiące) do obliczeń przyjęto zużycie trzech fiolek leku o mocy 120 mg/1,7 ml.

Podsumowując, zgodnie ze zleceniem Ministra Zdrowia, koszt 3-miesięcznej terapii produktem leczniczym Xgeva wyniesie [REDAKTOWANE] brutto. Koszt wyliczony na podstawie obwieszczenia Ministra Zdrowia wyniesie 4 163,64 PLN brutto.

Należy podkreślić, że powyższe obliczenia mogą nie odzwierciedlać rzeczywistego kosztu terapii, np. ze względu na niepewności dotyczące rzeczywistych cen leków (w tym RSS).

Ocena wpływu na system ochrony zdrowia, w tym wpływu na budżet płatnika publicznego i świadczeniobiorców

Należy zaznaczyć, że brak jest danych pozwalających na wiarygodne oszacowanie liczby pacjentów, u których można zastosować wnioskowaną technologię lekową w ramach RDTL.

W związku z powyższym odstąpiono od oszacowań wydatków płatnika publicznego w zakresie finansowania wnioskowanej technologii.

Omówienie rekomendacji w odniesieniu do ocenianej technologii

Uwzględniono następujące wytyczne kliniczne odnoszące się do ocenianego wskazania:

- Polskie Towarzystwo Onkologii Klinicznej (PTOK) 2013 (Polska);
- European Association of Urology (EAU) 2020 (Europa);
- European Association of Urology-European Society for Radiotherapy & Oncology-Society of Geriatric Oncology (EAU-ESTRO-SIOG) 2017 (Europa).

Podsumowując, zgodnie z odnalezionymi wytycznymi klinicznymi w ocenianym wskazaniu można zastosować denosumab, kwas zoledronowy lub dichlorek radu-223.

Denosumab i bisfosfoniany (kwas zoledronowy) zostały wymienione we wszystkich odnalezionych rekomendacjach klinicznych jako leki modyfikujące metabolizm kostny, które zaleca się do stosowania u wszystkich pacjentów z przerzutami raka gruczołu krokowego do kości. Podczas leczenia lekami modyfikującymi metabolizm kości należy stosować suplementację preparatami wapnia i witaminą D oraz regularnie sprawdzać poziom wapnia we krwi. Przed rozpoczęciem leczenia lekami modyfikującymi metabolizm kości należy przeprowadzić diagnostykę i leczenie stomatologiczne.

Podstawa przygotowania opinii

Opinia została przygotowana na podstawie zlecenia z dnia 21.09.2020 Ministra Zdrowia (znak pisma: PLD.4530.2760.2020.1.AK) odnośnie przygotowania opinii Agencji w sprawie zasadności finansowania ze środków publicznych produktu leczniczego: Xgeva (denosumab) roztwór do wstrzykiwań, fiołka á 120 mg/1,7 ml we wskazaniu: leczenie raka gruczołu krokowego (ICD-10: C61) – rozsiew do układu kostnego, w ramach ratunkowego dostępu do technologii lekowej, na podstawie art. 47f ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2020 r., poz. 1398), na podstawie Opinii Rady Przejrzystości nr 280/2020 z dnia 19 października 2020 roku w sprawie oceny zasadności finansowania ze środków publicznych, w ramach ratunkowego dostępu do technologii lekowych, leku Xgeva (denosumab) we wskazaniu: rak gruczołu krokowego (ICD-10: C61) – rozsiew do układu kostnego oraz raportu nr OT.422.124.2020 „Xgeva (denosumab) we wskazaniu: rak gruczołu krokowego (ICD-10: C61) – rozsiew do układu kostnego”, data ukończenia: 15.10.2020 r.